

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 21 ΜΑΪΟΥ 1963

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
218

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

- Περὶ χαρακτηρισμοῦ τυπικῶν οἴνων καὶ ὀνομασιῶν προελεύσεως αὐτῶν. 1
- Περὶ ἐγκρίσεως ἀντικαταστάσεως ἀστικῶν λεωφορείων Σερρών δι' ἐτέρων καινουργῶν τοιούτων τοῦ Μείζονος τύπου «Α». 2
- Περὶ τροποποιήσεως τῆς διαπούσης τῶ Ταμείων Συντάξεων Ἑφημεριδοπωλῶν καὶ Ὑπαλλήλων Πρακτορείων Νομοθεσίας. 3
- ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ**
- Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. Γ.13398)63 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Δημοσίων Ἔργων καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. 4

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 19103. (1)

Περὶ χαρακτηρισμοῦ τυπικῶν οἴνων καὶ ὀνομασιῶν προελεύσεως αὐτῶν.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 5506)1932 «περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου οἴνοπαραγωγῆς» ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ἀν. Νόμου 787)48 καὶ τὸ ἀπὸ 11.9.1932 Διάταγμα «περὶ ὀνομασιῶν προελεύσεως τῶν τυπικῶν οἴνων», μετὰ συμφωνίας γνώμης τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω Νόμου Ἐπιτροπῆς, χαρακτηριστικῶς ὡς τυπικὸς καθορίζοντες ἅμα καὶ τὴν ὀνομασίαν προελεύσεως (τοπωνυμία) τῶν περιφερειῶν ἐξ ὧν οὗτοι προέρχονται, τοὺς κάτωθι οἴνους:

1. «ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ»: Οἶνος λευκός, ξηρὸς παρασκευαζόμενος ἐκ σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Εὐαγροφίλερο καὶ Ἀσπροῦδες τῶν ἀμπελώνων τοῦ Δήμου Τριπόλεως καὶ τῶν κοινοτήτων Κόφης, Σμιθίων, Κανκουρίου, Πικέρνης, Σάγκας, Νεστάνης, Μηλέας, Λουκά, Ζευρολατίου καὶ Λεβιδίου τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας, ἐπιτρεπομένης συμμετοχῆς κατὰ τὴν οἰνοποίησιν σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Σκυλοπνίχτης, μέχρι 20%)ο.

Ἡ συμμετοχὴ ἔστω καὶ μικροῦ ποσοτοῦ σταφυλῶν ἐκ τῆς ποικιλίας Κολλιανιότικα συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνωτέρω ὀνομασίας προελεύσεως.

2. «ΖΙΤΣΑ»: Οἶνοι ξηροὶ καὶ γλυκεῖς φυσικῶς ἀφρώδεις παρασκευαζόμενοι ἀποκλειστικῶς ἐκ σταφυλῶν τῆς λευκῆς ποικιλίας Ντεμπίνσ, τῶν ἀμπελώνων τῶν κοινοτήτων Ζίτσης, Πρωτόπαππα, Λιγυφῶ, Κληματιᾶ, Καρίτσης καὶ Γαθρυσιῶν τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων.

3. «ΝΑΟΥΣΑ»: Οἶνος ἐρυθρὸς ξηρὸς παρασκευαζόμενος ἐκ σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Ποπόλκα, τῶν ἀμπελώνων τῆς πόλεως Ναούσης καὶ τοῦ χωρίου Ροδακινιάς τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας. Ἡ συμμετοχὴ σταφυλῶν ἐξ ἐτέρων ποικιλιῶν ἀμπέλου συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνωτέρω ὀνομασίας προελεύσεως.

4. «ΠΕΖΑ»: Οἶνος ἐρυθρὸς ξηρὸς παρασκευαζόμενος ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐρυθρᾶς οἰνοποιήσεως σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Κοτσιφάλη καὶ Μαντηλάρι, τῶν ἀμπελώνων τῶν κοινοτήτων Καλλονῆς, Χουδετσίου, Πεζῶν Καταλαγαρίου, Βαρβαρών, Ἀστρακῶν, Σάμπας, Ἀγ. Παρασκιῶν, Μελεσῶν, Ἀστριτσίου καὶ Ἀγ. Βασιλείου τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου Κρήτης.

5. «ΑΡΧΑΝΑΙ»: Οἶνος ξηρὸς ἐρυθρὸς παρασκευαζόμενος ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐρυθρᾶς οἰνοποιήσεως σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Κοτσιφάλη καὶ Μαντηλάρι, τῶν ἀμπελώνων τοῦ Δήμου Ἐπάνω Ἀρχάναι καὶ τῶν κοινοτήτων Κάτω Ἀρχάναι, Βασιλείων, Σκαλάνιου καὶ Κουνάδων τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου Κρήτης.

6. «ΣΗΤΕΙΑ»: Οἶνοι ἐρυθροί, ξηροὶ καὶ γλυκεῖς, παρασκευαζόμενοι ἀποκλειστικῶς ἐκ σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Διάτικο, τῶν ἀμπελώνων τῆς ἐπαρχίας Σητείας τοῦ Νομοῦ Λασιθίου Κρήτης.

7. «ΝΕΜΕΑ»: Οἶνοι ἐρυθροί, ξηροὶ ἢ γλυκεῖς παρασκευαζόμενοι ἐκ σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Ἀγιοργίτικο, τῶν ἀμπελώνων τῶν κοινοτήτων Νεμέας, Ἡρακλείου, Γαλατᾶ, Ἀηδονίων, Πετρίου, Κοντοσταύλου καὶ Λεοντίου τοῦ Νομοῦ Κορινθίας. Ἡ συμμετοχὴ ἐτέρων ποικιλιῶν εἰς τὴν οἰνοποίησιν συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνωτέρω ὀνομασίας προελεύσεως.

8. «ΟΡΕΙΝΗ ΝΕΜΕΑ»: Οἶνοι ἐρυθροί, ξηροὶ ἢ γλυκεῖς παρασκευαζόμενοι ἐκ σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Ἀγιοργίτικος τῶν ἀμπελώνων τῶν κοινοτήτων Ψάρι, Ἀσπροκλῆμου, Λερίζης, Καστρακίου καὶ Κουτσίου Νεμέας τοῦ Νομοῦ Κορινθίας. Ἡ συμμετοχὴ ἐτέρων ποικιλιῶν εἰς τὴν οἰνοποίησιν συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνωτέρω ὀνομασίας προελεύσεως.

9. «ΘΗΡΑ»: Οἶνοι λευκοί, ξηροὶ ἢ γλυκεῖς, παρασκευαζόμενοι ἐκ σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Ἀσώτικο, Ἀηδάνι ἄσπρο καὶ Ἀθήρι, τῶν ἀμπελώνων τῶν νήσων Θήρας καὶ Θηρεσίας.

10. «ΜΟΣΧΑΤΟΣ ΔΗΜΝΙΟΥ»: Οἶνος λευκός ἐπιβόρπιος, παρασκευαζόμενος ἀποκλειστικῶς ἐκ σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Μοσχάτον Ἀλεξανδρείας, βαθμῶν Μπωμὲ 14 καὶ ἄνω τῶν ἀμπελώνων τοῦ Δήμου Μυριναίων καὶ τῶν κοινοτήτων Ἀγ. Δημητρίου, Κερνοῦ, Λιβαδοχωρίου, Καλλιθέας, Ἀγκυρώων, Πεδοῦ, Πορτιανῶν, Κάπακκα, Θάνους, Πλατέος, Τσιμαθίου, Κοντιᾶ, Νέας Κούτσιλης, Σαρδῶν, Δάφνης καὶ Καταλάκκου τῆς νήσου Λήμνου.

11. «ΜΟΣΧΑΤΟΣ ΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ»: Οἶνος λευκός

ἐπιδόρπιος, παρασκευαζόμενος ἐκ γλεύκους σταφυλῶν τῆς ποικιλίας μωσχάτον λευκὸν (μωσχούδι) βαθμῶν Μπωμέ 14 καὶ ἄνω, τῆς καλλιεργουμένης εἰς τοὺς ἀμπελῶνας τῶν κοινοτήτων Ψαδοπύργου, Δρεπάνου, Ἀραχωδίτικων, Πλατανίου, Ἀγίου Βασιλείου, Βερναρδέικων, Ἀγίου Γεωργίου Ρίου καὶ Ἀργυροῦς τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας. Ἡ συμμετοχὴ σταφυλῶν ἐξ ἐτέρων ποικιλιῶν ἀμπέλου συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαίωματος τῆς ἀνωτέρω ὀνομασίας προσελύσεως.

12. «ΜΟΣΧΑΤΟΣ ΑΧΑΪΑΣ ΠΑΤΡΩΝ»: Οἶνος λευκὸς ἐπιδόρπιος, παρασκευαζόμενος ἐκ γλεύκους σταφυλῶν τῆς ποικιλίας μωσχάτον λευκὸν (μωσχούδι) βαθμῶν Μπωμέ 12,5 καὶ ἄνω, τῆς καλλιεργουμένης εἰς τοὺς ἀμπελῶνας τῶν κοινοτήτων Κάτω Ἀχαΐας, Ἀλυσσοῦ, Λουσικῶν, Λακόπετρα, Σαγείκα, Νιφορείκα, Ἀγιοβασιλίτικα, Ἄνω Ἀχαΐα, Ἐλαιοχώριον, Ἀχαϊκόν, Κράλιον, Ἄνω Σουθενεΐκα, Καμίνια, Περιστέρα καὶ Ριόλος. Ἡ συμμετοχὴ σταφυλῶν ἐξ ἐτέρων ποικιλιῶν ἀμπέλου συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαίωματος τῆς ἀνωτέρω ὀνομασίας προσελύσεως.

13. «ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ΠΑΤΡΩΝ»: Οἶνος ἐρυθρὸς ἐπιδόρπιος, παρασκευαζόμενος ἐκ χλωρῶν σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Μαυροδάφνη καὶ Μαύρη Κορινθιακή. Αἱ σταφυλαὶ τῆς ποικιλίας Μαυροδάφνη δέον νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν ἀμπελῶνων τῶν κοινοτήτων Καλλιθέας, Θέας, Ὁδριάς, Μιντιλογίου καὶ Πλατανοδρύσεως καὶ τῶν ἀμπελῶνων τῆς περιοχῆς ΚΛΑΟΥΣ, ἥτις εὐρίσκεται εἰς τὰ ὄρια τῶν κοινοτήτων Σαραβαλίου καὶ Μαυρομανθῆλας τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας. Τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς ποικιλίας Μαυροδάφνη εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται οἶνου δέον ὅπως ὑπερβαίῃ τὸ 50%, τὸ δὲ Ρε τοῦ γλεύκους ἐκ τῆς ποικιλίας ταύτης δέον νὰ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ 12,5 ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποίησεως γλεύκους μικροτέρας περιεκτικότητος εἰς σάκχαρον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1963

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Α. ΒΟΥΡΑΟΥΜΠΑΣ

Ἀριθ. Γ)131851)63.

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως ἀντικαταστάσεως ἀστικῶν λεωφορείων Σεσρῶν δι' ἐτέρων καινουργῶν τοιούτων τοῦ Μείζονος τύπου «Α».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 895)5.2.63 αἴτησιν τοῦ ΚΤΕΛ ἀστικῶν γραμμῶν Σεσρῶν περὶ ἐγκρίσεως καθιερώσεως τοῦ μείζονος τύπου Λεωφορείου «Α» εἰς τὴν ἀστικὴν περιοχὴν Σεσρῶν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν εἰς τὸ ἐν λόγω ΚΤΕΛ ἐντεταγμένων λεωφορείων δι' ἐτέρων καινουργῶν τοιούτων τοῦ τύπου «Α».

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 17746)18.4.63 ἔγγραφον τῆς Νομαρχίας Σεσρῶν δι' οὗ ὑπεβλήθη ἡμῖν ἀπόσπασμα τοῦ ὑπ' ἀριθ. Γ)4.4.63 πρακτικοῦ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων τοῦ Νομοῦ Σεσρῶν.

3. Τὴν ἀπὸ 17.4.63 βεβαίωσιν τοῦ Νομοῦ Σεσρῶν περὶ τῆς καταλληλότητος τῶν ἀστικῶν γραμμῶν Σεσρῶν διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν κυκλοφορίαν λεωφορείων μείζονος τύπου «Α».

4. Τὸ ἀπὸ 10.2.63 πρακτικὸν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων τοῦ ΚΤΕΛ.

5. Τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου Μεταφορῶν διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 125)29.4.63 πράξει αὐτοῦ.

Ἰδόντες τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, 26 καὶ 27 τοῦ Ν. 2119)1952 κρίνοντες δὲ σκόπιμον καὶ ἐξυπηρετικὸν διὰ τὸ κοινὸν τὴν προτεινομένην ἀντικατάστασιν, ἀποφασίζομεν:

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ἀντικατάστασιν τῶν εἰς τὸ ΚΤΕΛ ἀστικῶν γραμμῶν Σεσρῶν ἐντεταγμένων λεωφορείων αὐτοκινήτων, δι' ἐτέρων καινουργῶν τοιούτων Μείζονος τύπου «Α» θέσεων καθημένων ἐπιβατῶν τριάκοντα μιάς (31) ἢ

τριάκοντα (30) καὶ ὀρθίων εἴκοσι ἐννέα (29) ἄνευ τῶν θέσεων ὁδηγοῦ καὶ εἰσπράκτορος.

2. Ὁρίζομεν, ὅπως ἡ κατὰ τὰ ἄνω, ἐγκρίσις ἀντικαταστάσεως χορηγῆται μόνον ἐπ' ὅσον οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀντικαταστωμένων λεωφορείων τυγχάνουσι μέλη συσταθησάμενου Συνεταιρισμοῦ.

Τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ τούτου, ὅπερ ὑπὸκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Νομαρχίας Σεσρῶν, δέον ὅπως πληροῖ τοὺς κατὰ τὰς κεimένas διατάξεις ὁρους καὶ προϋποθέσεις καὶ διαλαμβάνῃ ὑποχρεωτικῶς τὰς κατωτέρω εἰδικὰς διατάξεις, αἵτινες καθορίζουσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ πῶς ὅποια ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θύναται νὰ τροποποιηθῶσιν ἢ νὰ καταργηθῶσιν ἄνευ ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

α) Ἰδρυσις Σταθμοῦ στεγάσεως τῶν λεωφορείων τῶν μετόχων.

β) Ὁργάνωσις ὑπηρεσίας καθορισμοῦ καὶ συντηρήσεως τῶν λεωφορείων ἐντὸς τοῦ Σταθμοῦ, τοιαύτης ἐλέγχου τῶν ἐξερχομένων πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας λεωφορείων ὡς καὶ προμηθείας τῶν ἀναγκαζομένων μηχανημάτων, συσκευῶν καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει.

γ) Ἐξασφάλισις τῶν ἀπαραιτήτων οἰκονομικῶν μέσων ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ πραγματοποιήσιν τῶν τινδμένων διὰ τοῦ Καταστατικοῦ σκοπῶν.

δ) Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μετόχων τοῦ ΚΤΕΛ εἰς τὸν Συνεταιρισμόν, ὡς μελῶν αὐτοῦ, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Συνεταιρισμόν.

3. Ἡ ἐγκρίσις ἀντικαταστάσεως τῶν νομίμως κυκλοφορούντων ἐπὶ τῶν ἀστικῶν γραμμῶν Σεσρῶν λεωφορείων, δι' ἐτέρων καινουργῶν τοιούτων μείζονος τύπου «Α», χορηγῆται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ λεωφορείου μετόχου τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τελεῖ ὑπὸ τούτοις κατωτέρω ὁρους:

α) Ἡ προμηθεῖα τοῦ νέου λεωφορείου, θέλει γίνῃ μέσῳ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅστις ὑποχρεοῦται ὅπως προμηθεύῃ λεωφορεῖα εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ὡς τὰ πλαίσια θὰ εἶναι προσελύσεως ἐκ χώρας ἐξ ἧς αἱ τοιαῦται εἰσαγωγαὶ ἔχουσι τύχει τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Δ)σεως Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

β) Τὰ ἀμάξιμα τοῦ καινουργοῦς λεωφορείου δέον ὅπως, κατασκευασθῇ βάσει ἐγκεκριμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου σχεδιαγράμματος καὶ ἐλεγχθῇ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἡμῶν Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Συγκοινωνίᾳ Θεσ/νίκης.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀμαξώματος τούτου, ἐφ' ὅσον αὐτὴ λάβῃ χώραν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν δέον ὅπως ἐκτελεσθῇ ὑπὸ ἐργοστασίου λειτουργούντος κατόπιν ἡμετέρας ἀδείας, ὡς ὁρίζει τὸ ἀρθρον 27 τοῦ Ν. 6033)1934 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1933 κλπ.

γ) Τὸ νέον λεωφορεῖον δέον ὅπως, προσκομίζῃται ἑτοιμον πρὸς κυκλοφορίαν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἡμῶν ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου Συγκοινωνιῶν Θεσσαλονίκης ἐντὸς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως τῆς προσηκρίσεως τῆς προθεσμίας ταύτης δυνάμενης νὰ παραταθῇ εἰς ἡττολογημένας περιπτώσεις ἐπὶ 4μηνον χρονικὸν διάστημα.

δ) Οἰκειοθελὴς ἀποχώρησις συνεταίρου τινὸς συνεπάγεται τὴν διαγραφὴν τούτου ἐκ τοῦ Συνεταιρισμοῦ, τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν Κρατικῶν πινακίδων τοῦ λεωφορείου τοῦ καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας αὐτοῦ ἐπὶ πάσης ἀστικῆς ἢ ὑπεραστικῆς γραμμῆς, ἀπαγγελομένην, δι' ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Σεσρῶν ἄνευ ὑποχρεώσεως τινος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀντιστοίχου δικαίωματος τοῦ συνεταίρου.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ πρὸς δὲ μεταβιβάζεται διὰ πράξεως ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ εἰς τὸν Συνεταιρισμόν, ὑποκαθιστάμενου εἰς τὰ ἐν αὐτῷ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ δικαιιοπαρόχου του.

Εἰς περίπτωσιν διαγραφῆς ἐκ τοῦ Συν/σμοῦ, λόγω καθυστέρησεως οἰκονομικῶς πρὸς αὐτὸν ὀφειλῆς Συνεταίρου, ἀφαιρεῖται ἡ ἀδεία κυκλοφορίας τοῦ λεωφορείου τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Σεσρῶν προσωρινῶς καὶ μέχρι πλήρους συμμορφώσεώς του.

ε) Ἡ ἀντικατάστασις λεωφορείου ἐλάσσονος τύπου τῆς ἀστικῆς περιοχῆς Σεσρῶν παρὰ δικαιουμένων τοιαύτης ἀντι-

καταστάσεως και μη αποδεχομένων την κατά τους όρους της παρούσης απόφασεως αντικατάστασιν των λεωφορείων των δια διενεργηται μόνον, εφ' όσον συντρέχουσιν αι προϋποθέσεις των άρθρων 26 και 27 του Ν. 2119)52 δια λεωφορείων όμοίων προς τα κυκλοφορούντα επί των αστικών γραμμών Σερρών, τύπου «Σ3» λεωφορεία, αποκλεισμένης της χρησιμοποίησεως άμαξώματος μήκους μεγαλύτερου του απαιτούμενου δια τον τύπον «Σ3».

Τα λεωφορεία τύπου «Σ3» ή άκαθορίστου τοιούτου τα μη αντικαθιστώμενα ως και τα τοιαύτα τα αντικαθιστώμενα δι' όμοιου τύπου «Σ3», δια έξακολουθήσασιν κυκλοφορούντα παραλλήλων προς τα του τύπου «Α» με συμμετοχήν εις τας εισπράξεις κατά ποσοστόν, βάσει των διατάξεων του υπ' αριθ. 432)1960 Β.Δ. περί καθορισμού συντελεστού κατανομής εισπράξεων των αστικών λεωφορείων τύπου «Α» κλπ.

4. Λεωφορεία έλάσσονος τύπου αντικαθιστώμενα υπό τους όρους και προϋποθέσεις της παρούσης απόφασεως, τεθέντα το πρώτον εις κυκλοφορίαν ως καινούργη (κατά τε το πλαίσιον και το άμαξώμα) ή μεταχειρισμένα (κατά το πλαίσιον).

α) Έάν συνεπλήρωσαν άντιστοίχως δωδεκαετίαν ή έξαετίαν από της έκδόσεως της πρώτης προσωρινής άδειας κυκλοφορίας αυτών (ως λεωφορείων) άχρηστεύονται κατά τας διατάξεις της υπ' αριθ. 126120)29.3.54 ήμετέρας διαταγής, ήτοι δι' άποκοπής άμφοτέρων των δοκών του πλαισίου εις τρία τούλάγιστον μέρη και δια διαγραφής δια φλογός ή ευγόνου τόσο του επί του πλαισίου χαραγμένου υπό της ήμετέρας ύπηρεσίας αριθμού κυκλοφορίας, όσον και του αριθμού πλαισίου του έργοστασίου κατασκευής συντασσομένου επί τούτοις πρωτοκόλλου άχρηστεύσεως εις τριπλούν εν ψ ή δια βεβαιούται ή συντελεσθείσα κατά τ' άνωτέρω άχρήστευσις.

β) Έάν δέν συνεπλήρωσαν άντιστοίχως δωδεκαετίαν (ως καινούργη) ή έξαετίαν (ως μεταχειρισμένα) από της έκδόσεως της πρώτης προσωρινής άδειας κυκλοφορίας αυτών δέν άχρηστεύονται, αλλά παραμένουν, ως έμπόρευμα εις χείρας των ιδιοκτητών αυτών, δυνάμενα να χρησιμοποιηθώσιν ή ως λεωφορεία ιδιωτικής χρήσεως, εις τας περιπτώσεις τας προβλεπομένας υπό του άρθρου 3 του Ν. 2119)52, εν συνδυασμώ προς τας τοιαύτας του άρθρου 3 του Ν.Δ. 3839)58 ή να χρησιμοποιηθώσι τα πλαίσια αυτών προς αντικατάστασιν παλαιών φορτηγών αυτών δημοσίας ή ιδιωτικής χρήσεως, ή προς άξιοποίησιν χορηγούμενων προεγκρίσεων θέσεως εις κυκλοφορίαν νέων έξ ύπαρχής αυτοκινήτων των ως άνω κατηγοριών, μετ' επιθεώρησιν αυτών.

5. Οί δια της παρούσης τιθέμενοι όροι ισχύουν και δια τους καθολικούς και ειδικούς διαδόχους των δικαιοπαρόχων των προεγκρίσεων αντικαταστάσεως των ως άνω λεωφορείων, επί απειρή άνακλησεως της χορηγηθησομένης έγκρίσεως και της άδειας κυκλοφορίας αυτών, εις περίπτωσην παραβάσεως των όρων της απόφασεως ταύτης, αναγραφόμενου προς τοιούτο επί της έκδοθησομένης άδειας κυκλοφορίας του νέου λεωφορείου ότι «ή παρούσα άδεια κυκλοφορίας ισχύει, εφ' όσον τηρούνται οί όροι και οί περιορισμοί της υπ' αριθ. 101991)59 απόφασεως του Έπουργείου, ύποκειμένης άλλως εις άνάκλησιν, άνεξαρτήτως κατόχου και τρόπου μεταβιβάσεως εις αυτόν του λεωφορείου.

Η παρούσα δημοσιευθήτω εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 6 Μαΐου 1963

ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. 25116)Σ.268.

(3)

Περί τροποποιήσεως της διεπούσης το Ταμείον Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων Νομοθεσίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψιν:

1) Τας διατάξεις του άρθρου 5. του νόμου 4434)24 απερίσυστάσεως Ταμείων Ασφαλίσεως τάξεων τινων εργαζομένων

(έφημεριδοπωλών, μυλεργατών και άρτεργατών), ως ούτος έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

2) Πρότασιν του Δ.Σ. του Ταμείου Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων, ύποβληθείσαν ή εν δια των υπ' αριθ. 1260)6.6.1962 και 1628)21.7.62, 2672)13.11.62 αναφορών του ως άνω Ταμείου.

3) Γνώμην του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως διατυπωθείσαν κατά τας υπ' αριθ. 56)28.6.62, 79)26.11.62 και 94)7.3.63 συνεδριάσεις του της ΙΒ' περιόδου, αποφασίζαμεν:

Όπως εις το Καταστατικόν του Ταμείου Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων, επέλθωσιν αι ακόλουθοι τροποποιήσεις και προσθήκαι:

1. Η παρ. 9 του άρθρου 3 καταργείται.

2. Έν τέλει της παρ. 3 του άρθρου 3 προστίθεται διάταξις, έχουσα ούτω:

α) Από της πρώτης του τρίτου μετά την δημοσίευσιν της παρούσης μηνός, έκαστος έφημεριδοπόλης ύποχρεούται να ύποβάλη εις το Ταμείον μέχρι της δεκάτης (10) το πολύ έκαστου μηνός δελτίον εμφαίνον το κατά τον προηγούμενον μήνα παραδοθέν παρ' αυτού ήμερησίως εις έκαστον Πρακτορείον ποσόν δι' άξίαν των πωληθεισών παρ' του ίδιου και ύποκειμένων εις εισφοράν ύπέρ του Ταμείου έφημερίδων, περιδικών και λοιπών εντύπων.

Έν περιπτώσει μη ύποβολής του δελτίου εντός της ως άνω προθεσμίας ο χρόνος εις όν άνάγεται τοιούτο θεωρείται άδικαιολόγητος διακοπή της άσκήσεως του επαγγέλματος μη αναγνωριζόμενος ως συντάξιμος.

Ο τύπος του δελτίου, ως και πάσαι άναγκαίαι λεπτομέρειαι της έφαρμογής του, καθορισθήσονται δι' απόφασεως του Δ.Σ.».

3. Τα άρθρα 4, 5 και 6, τροποποιούνται ως ακόλουθως:

Άρθρον 4.

Προϋποθέσεις έγγραφής ήσφαλισμένων.

1. Δια να έγγραφη τις, ως ήσφαλισμένος παρ' τω Ταμείω δέον να πληροί τας υπό του άρθρου 3 του Καταστατικού καθοριζόμενας προϋποθέσεις, προσέτι δέ:

α) Να ύποβάλη αίτησιν ύπογεγραμμένην παρ' αυτού και συνοδευομένην υπό ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως, έλλείψει δέ τοιαύτης πιστοποιητικού άρμοδίας αρχής, έξ της να εμφαίνονται ή εν τοίς Μητρώοις Δήμου τινός ή Κοινότητος έγγραφη του και το έτος γεννήσεως.

β) Να κριθή ύγιής και ικανός δια την άσκησιν του επαγγέλματος του παρ' της Έγειονομικής Έπιτροπής του Ταμείου.

2. Η ιδιότης του αίτούντος ασφάλισιν άποδεικνύεται προκειμένου περί έφημεριδοπωλών δια πιστοποιητικού έκδομένου υπό της οικείας επαγγελματικής Οργανώσεως Έφημεριδοπωλών, προκειμένου περί ύπαλλήλων Πρακτορείων δια πιστοποιητικών έκδομένων υπό της Διευθύνσεως της Έπιχειρήσεως και της οικείας Έπαγγελματικής Οργανώσεως και προκειμένου περί ύπαλλήλων του Ταμείου εκ της εις την έφημερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως της πράξεως του διορισμού των.

3. Οί εκ των ήσφαλισμένων παρ' τω Ταμείω έγγαμοι ή προστάται γονέων και άδελφών ύποχρεούνται να συνυποβάλουν σόν τοίς άνωτέρω και πιστοποιητικόν της οικείας Αρχής εμφαίνων την οικογενειακήν κατάστασιν αυτών, να γνωστοποιώσι δέ τω Ταμείω τας έκάστοτε έπερχόμενας μεταβολάς της οικογενειακής των καταστάσεως, εφ' όσον αύται έχουν σχέσηιν με τας υπό του παρόντος Καταστατικού προβλεπομένας παροχάς.

4. Το Δ.Σ. του Ταμείου ύποχρεούται να παραπέμψη τον αίτούντα ασφάλισιν εντός μηνός από της ύποβολής της αίτήσεως έγγραφής, μεθ' άπάντων των δικαιολογητικών εις την Έγειονομικήν Έπιτροπήν του Ταμείου προς εξέτασιν, ήτις ύποχρεούται να άποφανθί εντός μηνός από της ήμέρας της διαβιβάσεως της σχετικής αίτήσεως του ενδιαφερομένου εις αυτήν.

Έν περιπτώσει έλλείψεως δικαιολογητικών εκ των άναγκαίων δια την θεμελίωσιν δικαιώματος ασφαλίσεως το Τα-

μείον θά είδοποιή άμελητή τόν ενδιαφερόμενον ίνα συμπληρώσῃ ταύτα.

Αί κατά τὸ δεύτερον ἐδάφιον προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν δικαιολογητικῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ενδιαφερόμενος δὲν προσέλθῃ ἀδικιολογητῶς πρὸς ἐξέτασιν παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν πραγματοπονηθεῖσαν δαπάνην συνεπείᾳ τῆς μὴ προσελεύσεώς του.

5. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ὀξιοῖ παρὰ τῶν ἡσφαλισμένων τὴν προσταγωγὴν καὶ ἐτέρων. ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζιμένων ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων διὰ τὴν μόρφωσιν γνώμης ἐπὶ παντὸς σχετιζομένου, μὲ τὸν ἡσφαλισμένον καὶ τὰ συμφέροντά τοῦ Ταμείου, ζητήματος.

* Ἀρθρον 5.

Συντάξιμος ὑπηρεσία.

1. Ἡ συντάξιμος ὑπηρεσία, διακρίνεται:

α) Εἰς τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας.

β) Εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωρισθεῖσης προϋπηρεσίας.

2. Ὡς χρόνος πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας λογίζεται:

α) Ὁ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ ἐφεξῆς χρόνος ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, μὴ δυνάμενος, διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ ἐφεξῆς ὑπαχθισμένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ν' ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῶν ἐξ (6) μηνῶν ὅπῃ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ὡς ἡσφαλισμένων.

Ἐπὶ υποβληθεῖσιν ἀπὸ 31.7.54 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης αἰτήσεων ἐγγραφῆς, ἡ ἀσφάλισις ἄρχεται προκειμένου μὲν περὶ ὑπαλλήλων, ἀφ' ἧς οὗτοι συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς μισθοδοτικὰς καταστάσεις τοῦ οἰκείου ἐργοδότη καὶ κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, προκειμένου δὲ περὶ ἐφημεριδοπωλῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, μὴ δυνάμενος πάντως νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῶν τριῶν (3) ἐτῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐγγραφῆς των.

β) Ὁ χρόνος ὑπαγωγῆς ἐν τῇ ἀσφαλίσει παρ' ἐέρων Ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως, συμφωνῶν τῷ Ν.Δ. 4202)61 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως».

3. Ὡς χρόνος προϋπηρεσίας λογίζεται:

α) Ἡ ἀναγνωρισθεῖσα δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ ἡ ἐξαγορασθεῖσα προϋπηρεσία, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϋχουσῶν διατάξεων.

β) Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑποχρεωτικῆς ἐφεδρικῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐμπίπτει εἰς τὸν, μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ Ταμείῳ, χρόνον καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου (3) ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἀνελθῇ ἐκ νέου τὴν ἀσκήσιν ἀσφαλιζομένου παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐπαγγέλματος, ὡς νὰ ὁ χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὡς παλαιοῦ πολεμιστοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἐξαγορασθῇ οὗτος, κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν παραγράφῳ 4 καὶ 5 εἰδικότερον ὁριζόμενα.

Δὲν ἀναγνωρίζεται ἡ ἐν τῷ στρατῷ ἀναγκαστικὴ ὑπηρεσία λ' ὡς ἐν τοσέτοις ἢ ἄλλης ποιῆς.

Δὲν ὑπάρκειται εἰς ἐξαγορὰν ἡ ὡς ἄνω ἀναγνωριζομένη στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, δι' ἣν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου.

1. Ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἐξαγορὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας πραγματοποιεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ενδιαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπανυπαγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Προκειμένου περὶ τῶν ἤδη ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου ἢ τῶν διακοφάντων τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ μὴ συνταξιοδοτηθέντων ὁριστικῶς, ἡ περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας αἰτήσις δύναται νὰ υποβληθῇ ἐντὸς ἐξ μηνῶν (6) ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐξαγορᾶς τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καθορίζεται εἰς ποσοστὸν ἴσον πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50)ο) ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος συνταξίμων ἀποδοχῶν τῶν ἀντιστοιχοῦσων εἰς εἰκοσιν (20) ἐτῶν πραγματικῆν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν, προκειμένου περὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἡσφαλισμένων, εἰς τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαγορᾶς ἀναγνωριζομένης ὑπηρεσίας δὲ προκειμένου περὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπαχθισμένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν τῆς ἐξαγορᾶς ἐξοφλεῖται ἀτόκως διὰ μηνιαίων δόσεων, ὧν ὁ ἀριθμὸς καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάκοντα ἐξ (36).

Ἐν περιπτώσει ἐπελεύσεως ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας καὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἰφειλῆς παρακρατεῖται ἐκ τῆς μηνιαίας συντάξεως τῶν δικαιούχων καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν παρὰ τῶν δικαιούχων τούτων διὰ δόσεων, ὧν ὁ ἀριθμὸς καθορίζομενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 36. Ἐν οὐδεμὲ πάντως περιπτώσει ἐκίστη δόσις δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ 1)4 τῆς συντάξεως.

Ἐκάστη δόσις ὀφειλῆς δι' ἐξαγορὰν τῶν ἀναγνωριζομένων προϋπηρεσίας ἔσον καὶ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἡσφαλισμένων εἶναι καταβλητέα μέχρι τῆς 15ης ἐκάστου μηνός. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως δόσεως τινος ἐπιβαρύνεται αὕτη μὲ τέλος καθυστέρησεως 10 ο)ο.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως πλείον τῶν 6 μηνιαίων δόσεων, τὸ ὑπολοιπόμενον χρονικὸν διάστημα τῆς μὴ ἐξαγορασθεῖσης προϋπηρεσίας δὲν ἀναγνωρίζεται.

5) Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ συνταξιοδότησιν, κατὰ τὴν ἰσχύν τῆς παρούσης τελούντων ἡσφαλισμένων ἢ δικαιούχων αὐτῶν, ὧν ἡ ἐκδίκασις τῶν αἰτήσεων περὶ συνταξιοδοτήσεώς των ἐκκρεμεῖ εἰσέτι.

6) Χρόνος συνταξίμου ὑπηρεσίας μέχρι καὶ τοῦ βου μηνός δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, πέραν δὲ τῶν 6 μηνῶν λογίζεται ἔτος συμπεληρωμένον.

7) Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. δι' ὧν καθορίζεται ὁ χρόνος τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας τῶν ἡσφαλισμένων, ὡς καὶ αἱ ἀπορριπτικαὶ τοιαῦται, ὑπόκεινται ἐφ' ἅπαξ εἰς ἀναθεώρησιν τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐντὸς ἑτὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των εἰς τοὺς ενδιαφερομένους.

* Ἀρθρον 6.

Συντάξιμοι ἀποδοχαί.

1. Συντάξιμοι ἀποδοχαὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν παροχῶν λογίζεται ὁ μέσος ἔρος τῶν τοιούτων κατὰ τοὺς τελευταίους 36 μῆνας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως, προδιοριζόμεναι εἰδικῶς ὡς κάτωθι:

α) Διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ἡσφαλισμένων ἐφημεριδοπωλῶν, τὰ κατὰ 10 ο)ο ἡϋξημένα κατώτατα ἔρια τῶν βασικῶν μισθῶν τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης οἰκείας Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας ἄρρενης προσωπικοῦ γραφείων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων (ἄνευ τῶν οἰκογενειακῶν καὶ πάσης φύσεως ἄλλων ἐπιδομάτων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων) τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ συντάξιμα ἔτη πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας των.

β) Διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ἡσφαλισμένων ὑπαλλήλων Πρακτορείων, αἱ εἰς αὐτοὺς καταβαλλόμεναι καὶ ὑποκείμεναι εἰς εἰσφοράς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἀποδοχαὶ των μὴ δυνάμεναι ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτεροι τῶν κατὰ 15 ο)ο ἡϋξημένων κατωτάτων ὀρίων τῶν βασικῶν μισθῶν (ἄνευ τῶν οἰκογενειακῶν καὶ πάσης φύσεως ἄλλων ἐπιδομάτων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων) τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης οἰκείας Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας ἄρρενης προσωπικοῦ γραφείων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ἡσφαλισμένων ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προηγούμενου μηνός τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως.

3. Διὰ πάσας τὰς ἄνω κατηγορίας ἡσφαλισμένων αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω προδιοριζόμεναι συντάξιμοι ἀποδοχαὶ δὲν δύναται νὰ υπερβαίνουν τὰς δραχ. τρεῖς χιλιάδας τετρακοσίας (3.400).

4. Προκειμένου περί τῶν ὑπαλλήλων Πρακτορείων, ὡς ὑπηρεσία, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ εἰς ταύτην ἀντιστοιχοῦντος κατωτάτου ὁρίου μισθοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκαστοτε ἰσχυούσης συλλογικῆς συμβάσεως ἄρρενος προσωπικοῦ γραφείων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων λογίζεται ἡ ὑπὸ τῆς σχετικῆς γενομένης ἀναγνωρίζομένη τοιαύτη, διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ὁποίας ἕκαστος ἡφθαλμισμένος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ κάτωθι δικαιολογητικά ἐντὸς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμεῖου ἰσχυομένης του εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τῆς ἐπανασφαλίσσεως του:

α) Ὑπεύθυνον δῆλωσιν εἰς ἣν ν' ἀναφέρεται τὸ σύνολον τῆς πραγματοποιηθείσης ὁμοειδὺς προϋπηρεσίας εἰς πίστης φύσεως ἐπιχειρήσεις.

β) Πάσας τὰς ἀναγκαίας βεβαιώσεις καὶ πιστοποιητικά, ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁμοειδῆς προϋπηρεσία.

γ) Βεβαίωσιν τοῦ Πρακτορείου παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, ἐμφανίσει αὐτὸν παρ' αὐτοῦ (τοῦ Πρακτορείου) ἀναγνωρίζομένην ὁμοειδῆ προϋπηρεσίαν.

Οἱ ἥδη ὑπηρετοῦντες ἡφθαλμισμένοι ὑπάλληλοι Πρακτορείων ἰσχυροῦνται νὰ ὑποβάλουν τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ γ' ὡς ἄνω δικαιολογητικά ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης.

Προϋπηρεσία μὴ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀρχικὴν ὑπεύθυνον δῆλωσιν τοῦ ἡφθαλμισμένου καὶ προβαλλομένη μεταγενεστέρως, ὡς καὶ τοιαύτη μὴ ἀναγνωρίζομένη παρὰ τοῦ Πρακτορείου, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ παραμετράται.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ὑποβληθῶν τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας, ὡς ὑπηρεσία διὰ τοὺς ὡς ἄνω ὑπολογισμοὺς θὰ λογίζεται ἡ ἀναγνωρίζομένη ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου συντάξιμος πραγματικὴ ἐν ἀσφαλίσσει τοιαύτη.

Περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς ὡς ἄνω προϋπηρεσίας τῶν ἡφθαλμισμένων ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου κατ' ἐλευθέρην καὶ ἀνέλεγκτον κρίσιν αὐτοῦ.

4. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 7, τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως:

1. Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ δεκαμελοῦς (10) Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου:

α) Ἐκ τοῦ Πρόεδρου.

β) Ἐκ δύο (2) Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοὺς ὑπὸ τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

γ) Ἐξ ἐνὸς (1) ἐκπροσώπου τῶν ἰδιωτικῶν τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ ἐνὸς (1) Διευθυντοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν.

δ) Ἐκ τεσσάρων (4) μελῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἡφθαλμισμένων, ἐξ ὧν ὁ εἰς (1) ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὑπαλλήλων Πρακτορείων, δύο (2) ἐκ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς (1) ἐκ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν Πειραιῶς.

ε) Ἐξ ἐνὸς (1) μέλους ἐκ τῆς τάξεως τῶν συνταξιούχων τοῦ Ταμεῖου.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὺς ὑπὸ τὸ Ταμεῖον ἐπὶ (7) μελῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρῶν τοῦτον Ἀντιπρόεδρος, καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν ἐξ (6)

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν διὰ τῆς παρούσης προϋπολογισμένων μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου ὧν ἡ θητεία θέλει λήξει ὁμοῦ μετὰ τῆς τοιαύτης τῶν ἥδη διορισμένων μελῶν τοῦ ὡς ἄνω Δ.Σ., τοῦτο νομίμως συνέρχεται καὶ συνεδριάζει, ὑπὸ τὴν ὑφισταμένην σήμερον συγκρότησιν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης ἰσχυοῦσας προϋποθέσεις ἀπαρτίας καὶ λήψεως ἀποφάσεων.

5. Τὸ ἄρθρον 13, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

1. Ὁ παρὰ τῷ Ταμεῖῳ ἡφθαλμισμένος δικαιούται συντάξεως ἐάν:

α) Ἐπραγματοποίησεν 25 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς 20ετὴ τοὐλάχιστον πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσσει τοιαύτην καὶ συνεπλήρωσε προκειμένου μὲν περὶ τῶν ὑπαλλήλων Πρα-

κτορείων Ἐφημερίδων καὶ τοῦ Ταμεῖου τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν τὸ 55ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Προκειμένου περὶ θήλων ἡφθαλμισμένων, τὰ ἀνωτέρω ὅροι ἡλικίας μειοῦνται κατὰ 3 ἔτη.

Ἐὰν ὁ ἡφθαλμισμένος συνεπλήρωσε τὴν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ὀριζομένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιούται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἡλαττωμένης κατὰ 400 δι' ἕκαστον ἐλλείπον πλῆρες ἔτος ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ὀριζομένων ὁρίων ἡλικίας, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 55ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του προκειμένου περὶ ἐφημεριδοπωλῶν, τὸ 55ὸν δὲ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων Πρακτορείων καὶ τῶν τοιούτων τοῦ Ταμεῖου.

Ἐκ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζομένου χρόνου πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσσει ὑπηρεσίας, δεόν νὰ ἔχη πραγματοποιηθῇ παρὰ τῷ Ταμεῖῳ εἴκοσι (20) μηνῶν τοὐλάχιστον τοιοῦτος ἐντὸς τῆς τελευταίας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως δετίας (πενταετίας).

β) Λόγῳ παθίσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος του διὰ χρονικὸν διάστημα μέλλον νὰ διαρκέσῃ, κατὰ πρόβλεψιν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμεῖου πλέον τῶν 6 μηνῶν, ἐὰν ἐπραγματοποίησε δεκαετὴ (10) τοὐλάχιστον πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσσει ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς εἴκοσι (20) μηνῶν τοὐλάχιστον τοιαύτην παρὰ τῷ Ταμεῖῳ κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως πενταετίαν (5) ἢ ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας, ἐὰν ἡ ὀναπρία ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν ἐπελθὼν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης (ἐργατικὸν ἀτύχημα).

Ἐὰν τὸ γεγονός τὸ θεμελιῶν τὸ εἰς παροχὰς δικαίωμα ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν μὴ ἐπελθὼν, ὅμως ἐν τῇ ἐκτελέσει ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως ἀρκεῖ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἡμίσεος μέρους τοῦ ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου καθοριζομένου χρόνου ὑπηρεσίας.

γ) Ὁ ἀπολύμενος τῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλος συνεπείᾳ ναταγγείας τῆς συμβάσεως ἐργασίας, ἐφ' ὅσον οὗτος συνεπλήρωσεν 20ετὴ τοὐλάχιστον πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσσει ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς 3ετὴ τοὐλάχιστον παρὰ τῷ Ταμεῖῳ κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως δετίαν, ἡλικίαν δὲ ἀνωτέρων τῶν 60 ἐτῶν κατὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόλυσις δὲν ὀφείλεται εἰς ὀδὴν στρεφόμενον κατὰ τοῦ Ταμεῖου δι' ὃ οὗτος ἐτιμωρήθη δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ κακουργήματος. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως ἧς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡφθαλμισμένου.

2. Τὸ γεγονός τῆς κατὰ ἐδάφ. β' παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀνικανότητος ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς στοιχείου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ.Σ.

Ἐὰν ὁ ἡφθαλμισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος διαπραχθέντος παρ' αὐτοῦ, ἀποδεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχὴ του δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως ἧς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡφθαλμισμένου.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμεῖου δύναται νὰ παραπέμπῃ εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπανεξέτασιν τοὺς συνταξιοδοτούμενους συνεπείᾳ ἀνικανότητος, ἐντὸς δετίας ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς κρίσεως των καὶ ἐφ' ὅσον κριθοῦν ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν νὰ διακόψῃ τὴν περαιτέρω συνταξιοδότησιν των.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου τοῦ Ταμεῖου ἢ ἡφθαλμισμένου μετὰ 10ετὴ πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσσει ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς εἴκοσι (20) μηνῶν τοὐλάχιστον παρὰ τῷ Ταμεῖῳ τοιαύτην κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς

ἀσφαλιστικής περιπτώσεως ὅστις ἢ ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας καὶ χρόνον ὑπηρεσίας ἐν περιπτώσει βιαίου συμβάντος δικαιούνται συντάξεως τὰ κατὰ κατωτέρω ὀριζόμενα πρόσωπα.

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, οὗ ἢ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανούσαν.

β) Τὰ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τούλᾳ χρίστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὸν θιτὸν πατέρα (μητέρα) καὶ τὰ ὅποια δὲν λαμβάνουσι σύνταξιν οὔτε ἔχουν ἴδιον ἐπαρκές εισόδημα καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ὄρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ οἱ ὄρφανοὶ τοῦ φυσικοῦ γονέως προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συντηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος (θανούσης).

δ) Οἱ γονεῖς, ἐὰν ἢ συντηρήσις των ἐβάρυνε τὸν θανόντα (ἢ τὴν θανούσαν).

5. Ἡ χήρα (χήρος) δὲν δικαιούται συντάξεως.

Α'. Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός:

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς οἰονδήποτε ἀτύχημα.

β) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννηθῇ ἢ διὰ γάμου ἐνομομοιότηθι τέκνον.

γ) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῇ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης, καὶ

Β'. Ἐὰν ὁ θανὼν (θανούσα) ἐλάβανε κατὰ τὴν τέλει τοῦ γόμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός ἂν συντρέχῃ λόγος τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α', β', γ' ἀναφερομένων.

6. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιούται ἡ χήρα (χήρος) ἰσοῦται πρὸς τὴν 70 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

7. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἰς ἣν δικαιούται ἕκαστον τέκνον ἰσοῦται πρὸς τὰ δέκα ἑκατοστὰ (10 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου ἑμῶς περὶ τέκνων ὀρφανῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον σύνταξις ἐκάστου τέκνου τριπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης καὶ χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (80 ο)ο τοῦ ἐν λόγω ποσοῦ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίῃ τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἢ σύνταξις ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

8. Οἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ἐγγονοί, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως ἐὰν δὲν ὑπάρχουν χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων τοιούτων διὰ τῆς ἱκανοποίησεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

9. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἐγγονοῦ, προγονοῦ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς χήρας μητρὸς ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (20 ο)ο τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς δὲ χήρας μητρὸς εἰς τὰ 40 ο)ο τῆς αὐτῆς συντάξεως, χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῆς συντάξεως τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρῶτῃ περιπτώσει τῆς προηγούμενης παραγράφου τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἢς διὰ ἐδικαιούτο ὁ θανὼν (θανούσα), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῆς αὐτῆς παραγράφου τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγω συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 7 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ.

10. Ὡς σύνταξις τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ποσοστῶν τῶν συντάξεων τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον μελῶν οἰκογενείας λογίζεται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τὸ ὁποῖον ἐλάβανεν ὁ θανὼν (θανούσα) συνταξιούχος λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ εἰς ὃ διὰ ἐδικαιούτο ὁ θανὼν ἡσφαλισμένος ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ καθίστατο συνταξιούχος λόγω ἀναπηρίας μὴ συνυπολογιζομένων τῶν τυχόν προσαυξήσεων λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πόσης φύσεως ἐπιδομάτων.

11. Πρὶς ὅσα ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιουμένων συντάξεως στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου ἡθελον καταδικασθῇ διὰ πρᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου).

6. Τὸ ἄρθρον 18, τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 18.

Προσδιορισμὸς τῆς συντάξεως. Ἐναρξίς — λήξις.

1. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχομένης συντάξεως εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους ἰσοῦται, διὰ μὲν τοὺς ἔχοντας συντάξιμον πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν μέχρι τριᾶκοντα πέντε ἐτῶν, πρὸς τόσα πεντηκοστὰ τῶν συνταξιῶν ἀποδοχῶν ὅσα τὰ ἔτη ὑπηρεσίας ταύτης μειωμένα κατὰ ἐν (1) ἔτος, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας τοιαύτην ἄνω τῶν 35 ἐτῶν ἴση πρὸς τόσα πεντηκοστὰ ὅσα τὰ ἔτη ὑπηρεσίας, ἀνευ μειώσεως τινος.

2. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω βάσει τῶν ἐτῶν πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας ἐξευρισκομένη βασικὴ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο δι' ἕκαστον ἔτος ἀναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας καὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

3. Εἰς τοὺς συνταξιούχους χορηγεῖται ἐπὶ πλέον ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν ἴσον πρὸς 10 ο)ο τῆς συντάξεως διὰ τὴν σύζυγόν του καὶ 5 ο)ο δι' ἕκαστον τέκνον καὶ μέχρι (2) τοιούτων μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των προκειμένου περὶ ἀρρένων, τοῦ 30ου δὲ προκειμένου περὶ θηλέων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος βαρύνεται κυρίως μὲ τὴν συντήρησίν των.

4. Εἰς τοὺς λόγω φυσικῆς συνταξιούχους χορηγεῖται εἰδικὸν ἐπίδομα δραχ. ἑκατὸν (100) μηνιαίως.

5. Ἡ μηνιαία σύνταξις μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων καὶ ἐπιδομάτων δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 80 ο)ο τῶν συνταξιῶν ἀποδοχῶν ἐφ' ὧν ὑπολογίζεται αὕτη, μὴ δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.

Αἱ ἀπονεμνυθεῖσαι καὶ ἐφεξῆς ἀπονεμόμεναι συντάξεις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτεραι:

α) Τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνενήκοντα ἑκατοστῶν (90 ο)ο τῆς ἀντιστοιχούσης συντάξεως, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος εἰς 20ετῇ πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν καὶ συνταξιῶν ἀποδοχῶν ἴσων πρὸς τὰ κατωτάτα ὅρια τῶν βασικῶν μισθῶν τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας συλλογικῆς συμβάσεως ἄρρενος προσωπικοῦ γραφείων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων (ἀνευ τῶν οἰκογενειακῶν καὶ πάσης φύσεως ἐπιδομάτων καὶ προσαυξήσεων) διὰ τοὺς ἀμέτῳς συνταξιούχους ἀνεξαρτήτως γένους αὐτῶν, προσαυξανόμεναι κατὰ τὰ ποσοστὰ τῶν τυχόν προστατευμένων μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

β) Τοῦ ποσοῦ τῶν ὀγδοήκοντα τοῖς ἑκατὸν (80 ο)ο διὰ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα καὶ ἐδδομήκοντα τοῖς ἑκατὸν (70 ο)ο διὰ τὰ λοιπὰ μέλη οἰκογενείας ἡσφαλισμένου ἢ ἀμέσως συνταξιούχου τῆς ὡς ἄνω 20ετίας (συνολικὸν ποσὸν συντάξεως πάντων τῶν δικαιουμένων τοιαύτης μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τούτων μὴ δικαιουμένων τοιαύτης μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τούτων μὴ δικαιουμένων προσαυξήσεως λόγω ἐπιδομάτων οἰκογενειακῶν βαρῶν).

6. Προκειμένου περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ ἐφεξῆς συνταξιοδοτουμένων λόγω ἀνικανότητος πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμνυτέας βασικῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ποσοῦ συντάξεως ἡσφαλισμένου ἐφημεριδοπώλου ἔχοντος 25ετῇ πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν, ἐπιφυλασ-

σόμενου του περιορισμού του πρώτου έδαφίου της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου.

7. Ουδείς δικαιούται περισσότερων της μίας συντάξεων παρὰ του Τ.Σ.Ε.Υ.Π. Εάν πρόσωπον τι δικαιούται περισσότερων της μίας συντάξεως λαμβάνει την μεγαλύτεραν τοιαύτην, εξαιρουμένων των περιπτώσεων δικαιουμένων διπλής συντάξεως λόγω άμεσου ασφαλισεως δύο (2) προσώπων εις τὸν Ὁργανισμόν, ὅποτε πλέον της μίας κατ' ἐπιλογὴν τοῦ συνταξιούχου, συντάξεως δικαιούται καὶ τὸ ἥμισυ (1)2 της ἐτέρας τοιαύτης.

8. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου κατ' ὃν ἔλαβον χώραν, τὰ θεμελιούντα τὸ δικαίωμα γεγονότα. Ἐν πάσῃ ἔμως περιπτώσει δὲν δύναται ν' ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀνώτερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

Προκειμένου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ὁφειλομένης εἰς ἀσθενεῖαν τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατ' ἣν ἔπαυσε καταβαλλόμενον τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον κατεβάλλετο τοιοῦτον, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

9. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, κατ' ὃν ἔλαβε χώραν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου ἢ ὁ ἀνάπηρος ἔπαυσε πληρῶν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἔδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 13 ἢ ἐπὶ χήρας εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός κατ' ὃν συνῆψε νέον γάμον καὶ ἐπὶ τέκνων, ἐγγονῶν καὶ προγονῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός κατ' ὃν συνεπλήρωσαν προκειμένου περὶ ἄρρένων τὸ 18ον, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ πρὸ τούτου συνῆψαν γάμον ἢ ἀπέκτησαν ἴδιον ἐπαρκὲς εἰσόδημα.

Τὸ ἀνωτέρω ὅριον ἡλικίας δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τέκνων, ἐγγονῶν ἢ προγονῶν ἀνιχνύων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, κατὰ γνωμάτευσιν τῆς Ὑγειονομικῆς Επιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

10. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Εάν ὁ συνταξιούχος ἐκτίη ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγαλύτεραν τῶν ἐξ μηνῶν. Ἐφ' ὅσον ἔμως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἅτινα ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ ἐλάμβανον σύνταξιν ταῦτα, δικαιούνται εἰς ἀπόληψιν τῆς συντάξεως, ἂν θὰ κατεβάλλετο εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

β) Εάν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιούχος λόγω ἀναπηρίας δὲν προσέρχεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ὀριζόμενα πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς του.

γ) Εάν ὁ συνταξιούχος ἐπαναλάβῃ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του δι' ὃ ἀπειμῆθη αὐτῷ σύνταξις ἢ ἀναλάβῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐκπροσώπων τὴν ἀσκήσιν ἐπαγγέλματος συνεπαγμένου τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

11. Ἡ ἀναστολὴ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως εἰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου διακόπτεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός ἀπὸ τῆς ἄρσεως τῶν λόγων ἀναστολῆς.

12. Τὸ Δ.Σ. ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτήσεως ἐκδώσῃ τὴν περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως ἀπόφασίν του ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς αἰτήσεως ἔχουσιν ὑποβληθῇ πάντα τ' ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως δικαιολογητικῶν τινῶν τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται ὅπως εἰδοποιῇ ἀμελλητὶ τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἵνα συμπληρώσῃ ταῦτα.

Αἱ περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ εἶναι πλήρως ἠτιολογημέναι καὶ νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον γενομένης εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφο τῆς κοινοποιήσεως ρητῆς μνείας περὶ τῆς

τυχὸν ὑπάρξεως εὐχέρειας ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ τούτων καὶ περὶ τῆς προθεσμίας ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον ν' ἀκριβοῦν ταῦτα.

13. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡλικίας παντὸς ἡσφαλισμένου ἢ τινὸς τῶν δικαιουμένων προσώπων, ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως θεωρεῖται ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως πάντοτε ἡ πρώτη (1) Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὰ οἰκία μητρῶα.

Ληξιαρχικὴ πρᾶξις συνταχθεῖσα ἐκ τῶν ἱστέρων ἢ διορθωθείσα δὲν ὑποχρεώνει τὸ Ταμεῖον ἐφ' ὅσον δὲν ἐκλήθῃ τοῦτο ὅπως παρέμβῃ κατὰ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν τῆς διορθώσεως ἢ βεβαιώσεως τοῦ γεγονότος τῆς γεννήσεως.

14. Πᾶσα ὁφειλὴ ἡσφαλισμένου ἐξ οἰαδήποτε αἰτίας πρὸς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνταξιοδοτήσεως αὐτοῦ παρακρατεῖται τμηματικῶς ἐκ τῆς παρεχόμενης συντάξεως εἰς μηνιαίας δόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὀρίζεται ἀνωτέρα τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1)4 τῆς μηνιαίας συντάξεως.

15. Αἱ ἐλάσει τῶν προΐσχυσασῶν διατάξεων ἀπονεμηθεῖσαι βασικαὶ συντάξεις ἀνακαθορίζονται κατὰ ποσόν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου.

Διὰ τὸν ἀνακαθορισμὸν τοῦτον ὡς συντάξιμοι ἀποδοχαί, τόσον διὰ τοὺς ἐφημεριδοπώλας ὅσον καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Πρακτορείων, λογίζονται αἱ εἰς τὰ κατώτατα ὅρια βασικῶν μισθῶν (ἀνευ οὐδεμιᾶς προσαυξήσεως λόγω οἰκογενειακῶν καὶ λοιπῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων), συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀνακαθορισμοῦ συλλογικὴν σύμβασιν ἄρρενος προσωπικοῦ γραφείων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀντιστοιχοῦται τοιαῦται εἰς τὰ ἔτη πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἐφ' ὅσον ἐμπίπτει εἰς ταύτην.

Αἱ ἀπονεμηθεῖσαι βασικαὶ συντάξεις βάσει τῶν προΐσχυσασῶν διατάξεων βάσει εἰκοσαετοῦς (20) ἢ εἰκοσιπενταετοῦς (25) ὑπηρεσίας, ἀνακαθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος βάσει τῶν ἀντιστοιχοῦσῶν εἰς 20ετὴ ἢ 25ετὴ ὑπηρεσίαν κατωτάτων ὁρίων βασικῶν μισθῶν τῆς ὡς ἄνω μνημονευομένης συλλογικῆς συμβάσεως ἀνευ οὐδεμιᾶς προσαυξήσεως.

Αἱ ἀπονεμηθεῖσαι βασικαὶ συντάξεις βάσει τῶν προΐσχυσασῶν διατάξεων αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ὡς αὕτη προσδιορίζεται παρ' αὐτῶν α) μέχρις εἰκοσιπέντε (25) ἐτῶν καὶ β) πέραν τῶν εἰκοσιπέντε (25) ἐτῶν, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτεροι τῶν βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀνακαθοριζόμενων τοιούτων εἰσιετοῦς (20) ὑπηρεσίας διὰ τὴν α' περίπτωσιν, εἰκοσιπενταετοῦς δὲ διὰ τὴν β' τοιαύτην.

Εάν τὸ μετὰ τὸν ἀνακαθορισμὸν προκύπτον ποσὸν εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τῆς λαμβανομένης συντάξεως ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη ἢ λαμβανομένη σύνταξις θεωρουμένη ὡς βασικὴ τοιαύτη διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην συνταξιούχων.

16. Ἐν περιπτώσει αὐξομειώσεως τῶν κατωτάτων ὁρίων μισθῶν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως προσωπικοῦ γραφείων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων δύναται ν' αὐξομειωθῇ ἀναλόγως, ἐφ' ὅσον ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην οἰκονομικὴν εὐχέρειαν ὁ Ὁργανισμὸς αἱ ἀπονεμηθεῖσαι καὶ ἀπονεμηθόμεναι ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεις, μετὰ τὴν πάροδον ἐξ (6) τοῦλάχιστον μηνῶν ἀπὸ τῆς αὐξομειώσεως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἡ ὡς ἄνω αὐξομείωσις τῶν συντάξεων δύναται νὰ εἶναι καὶ κατωτέρα τῆς τοιαύτης τῶν μισθῶν, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ὁργανισμοῦ.

17. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου περὶ ἀπονομῆς συντάξεων, ὡς καὶ ἀπορριπτικαὶ τοιαῦται, ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν. Τὴν ἐν λόγω ἀναθεώρησιν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ δικαιούχος ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου δύναται καὶ οἰκοθεν νὰ προβαίνει εἰς

ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων του ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεώς των.

Τὰ τυχόν κατόπιν τῆς ἀναθεώρησης ἐπιστρεπτέα τῷ Ταμείῳ ποσὰ εἰσπράττονται ἀτόκως εἰς μίαν ἢ πλείονας δόσεις, ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

Ἐπίσης ἀτόκως ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους τ' ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς ποσὰ ἐκ τῆς διαφορᾶς συντάξεως ἢ ἄλλης αἰτίας δυνάμει τῆς ἀναθεωρητέας ἀποφάσεως.

Ἡ παρούσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1963

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 176 τῆς 26ης Ἀπριλίου 1963 (Τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. Γ. 13398) 10.4.1963 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Δημοσίων Ἔργων καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐπιφέρεται ἡ κάτωθι διόρθωσις.

Ὁ καθορισθεὶς χρόνος εἰσπράξεως τοῦ τέλους χρήσεως λιγμένου ὑπὲρ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἑρμιονίδος διορθοῦται ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένως ἀναγραφείσαν ἡμερομηνίαν ἀμέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963» εἰς τὴν ὁρθὴν «ἀμέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων)